

365. Ó, te dicső Jeruzsálem...

(Sz.53)

1. Ó, te di - cső Je - ru - zsá - lem, A - hol tisz - te - lik Is -
Hol ö - rök - kön hang - zik fen - nen: Szent az Is - ten, szent, szent,

1. tent, 2. szent! Mi - kor le - szek én is már

Fa - la - id közt szent pol - gár, Fa - la - id közt szent pol - gár?

366. Világosságom vagy, Uram...

1. Vi - lá - gos - sá - gom vagy, U - ram, Üd - vö - met
E - rőd - nek ár - ja tá - mo - gat, Míg föl - di

6

ben - ned lá - tom. Nem bánt már gond és
u - tam já - rom.

11

fé - le - lem, Mit árt - hat em - ber én - ne - kem

17

E - zen a bú - nös föl - dőn?

2. Gonoszság hogyan támad rám, S fenyeget elnyeléssel:
Én Uram védelmemre kél, S helyettem küzd a vésszel!
Megvéd az áldott égi hős, Ki Sátán ellen mindig győz;
Szabaddá tesz a bűntől!

3. Irányítsd híven életemet, Tereless biztos úton,
Vezessed úgy a léptemet, Hogy bizton célba jusson.
Mit árthat nékem ellenség, Ha karod óv és áldva véd,
És Te vagy az oltalmam?

4. Dicsérni vágyom szent neved, És fennem magasztalni,
Hirdetni égi jószágod, És szívből hálát adni.
Én dicsérettel áldozom Mindenkor szent oltárodon,
És áldlak tiszta szívből!